

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Διατί ἐπλάσθη ἡ Βουλγαρία. — Κυκεῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κρίσεων τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου. — Οἱ ὑποψήφιοι καὶ ἡ κρύπτη τῶν πριγκίπων. — Ἡ ἐθνικότης τοῦ Καραβέλωφ. — Ἐνδείξεις σωφροσύνης — Τὸ βᾶδισμα τῆς Τουρκίας. — Τὰ γεγονότα τῆς ἐβδομάδος καὶ ἡ προέλευσις τοῦ ἡφαιστείου. — Τὰ γυμνάσια τοῦ πυροβολικοῦ.

Θέματα σὰς ἔλειπον; Ὅριστε λοιπὸν θέματα, κύριοι δημοσιογράφοι! Ἰκανοποιηθῆτω ἡ γλωσσολογία σας, ὡ φωνασκοὶ τῶν καφεναίων. Ἡ Ἀνατολή, τὸ μέγα τῆς πολιτικῆς μεταλλεῖον ἀνορύσσεται καὶ πάλιν οἱ Βούλγαροι, οἱ ἀμίμητοι ἐργάται τῶν πραξικοπημάτων, παρέχουν εἰς τὸν κόσμον νέας ἐκπλήξεις. Τοὺς ἐροθοῦμεθα τὸν Σεπτέμβριον καὶ αὐτοὶ ἐπρόλαβαν ἀπὸ τὸν Αὐγούστου, διότι εἶνε πλέον ἀσφαλὲς καὶ βεβαιωμένον ὅτι καθ' ἕκαστον ἔτος οἱ δύο Αὐτοκράτορες θὰ συναντῶνται εἰς μίαν τῶν πρὸς τὰ σύνορα τῶν πύλων, θὰ ἐναγκαλιζῶνται, θὰ προγευματίζωσι, θὰ κηρύττωσι τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης ἐξησφαλισμένην, καὶ μετὰ δέκα ἡμέρας ὁ Καραβέλωφ, ὁ Ζαγκώφ ἢ ἄλλος τις ὅστις δῆποτε εἰς ὧρ θὰ κάμνη ἐν τολμηρὸν ὅσον καὶ ἀπροσδόκητον παιγνίδιον καὶ ἡ Εὐρώπη θὰ κλονίζεται ὁλόκληρος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Ὁμολογουμένως εἰς τῶν σκοπῶν δι' οὓς ἐπλάσθη τὸ ἀοτισύστατον βουλγαρικὸν κράτος ἦτο καὶ ἡ πρόνοια, ὅπως παρέχη ἐν ἡμέραις ἀπορίας ὕλην εἰς τὴν διπλωματικὴν καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅμως ὅτι καὶ ἡ διπλωματικὴ καὶ αἱ ἐφημερίδες ἔχασαν τὸν νοῦν των καὶ δὲν εἰξεύρουν τί νὰ συμπεράνουν, ἀπὸ τὰ καθεκάστην ἀπρόοπτα καὶ ἀλλόκοτα ἐκ Βουλγαρίας ἀγγέλματα. Ὁ λέων τῆς Σιλιβτίας ἐγένετο ἀμφίβιος ἢ μᾶλλον καθ' ὁλοκληρίαν ποτάμιος, διότι τόσας ἡμέρας τώρα ταξιδεύει εἰς τὸν Δούναβιν χωρὶς νὰ προσεγγίσῃ που, ἂν καὶ ἀναμένεται πανταχοῦ. Αἰκυβερνήσεις ἰδρύνονται καὶ ἀνατρέπονται αὐτοστιγμῆ ὡς νὰ ἦσαν οἰκοδομήματα ἐκ πικρινοχάρτων, ἕκαστος δὲ τῶν τρομερῶν αὐτῶν ἀνθρώπων εἰς ὧρ ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἰδρῆ ὅπουδῆποτε τοῦ κράτους τῷ ἀρέσκει μίαν κυβέρνησιν — τί λύπην θὰ αἰσθάνεται ὁ κ. Παπαμιχαλάπουλος διότι δὲν ἐγεννήθη Βούλγαρος! — τὴν ὁποίαν μετ' ὀλίγον κρημνίζει ἕτερος πρὶν προφθᾶσῃ κἄν νὰ γείνη γνωστὸν, ἐν ὀνόματι τίνος κυβερναῖ ὁ πρῶτος καὶ ἐν ὀνόματι τίνος τὸν διώκει ὁ δεῦτερος. Καταλαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν Μητροπολίται, διορίζονται ἀρχιστράτηγοι, περιτρέχουσιν οἱ κύλαρχοι πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἀνευρέτου ἡγεμόνος, στασιάζουσιν αἱ φρουραὶ, κινεῖται τὰ τάγματα, ἐπανάστασις, ἀντεπανάστασις, ἐμφύλιος πόλεμος. Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κυκεῶνος τούτου τόσον ἐσκότισεν ἡ διπλωματικὴ, ὥστε μὴ γνωρίζουσα πόθεν ν' ἀρυσθῆ θετικὰς εἰδήσεις περὶ τῶν συμβαινόντων, ἐπεφόρτισεν ὡς καὶ τοὺς ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους τῆς νὰ κρατῶσιν αὐτὴν ἐνήμερον περὶ τῶν κρίσεων τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου! Ἄν οἱ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωποι τῆς διπλωματίας ἐκτελέσωσι πιστῶς τὴν ἐντολὴν καὶ μεταβιβάσωσιν εἰς τοὺς προϊσταμένους των πάσας τὰς κρίσεις τῶν ἐφημερίδων μας καὶ τὰς «ἰδικαιτέρως ἀξιοπίστους πληροφορίας» ἐκάστης, δὲν ἐγγυώμεθα ὅτι θὰ διατηρηθῶσι σῶαί μέχρι τέλους αἱ διανοητικαὶ δυνάμεις τῶν μεγάλων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Δύσεως.

Ἐν τούτοις ἰδοὺ καὶ ἐν νέον δείγμα τῆς ὀμκλότητος τῆς καταστάσεως. Ἐνῶ αἱ νεώτεραι εἰδήσεις κηρύττωσι τὸν ἡγεμόνα Ἀλέξανδρον θριαμβευτικῶς ἐπιστρέφοντα εἰς Σόφιαν, κυκλοφοροῦσι ταύτοχρόνως τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων διαδόχων του. Μέχρι τοῦδε ἀνεφάνησαν

τρεις, ἦτοι ὁ πρίγκηψ τοῦ Ὀλδερβούργου, ὁ Βάλδεμαρ καὶ ὁ Καρχαγιώργεβιτς, πολὺ ἀμφισβηλλόμεν ὅμως ἂν ἡ ὑποψηφιότης αὐτῶν προτείνεται οἰκεία θελήσει, διότι, μετὰ τὸ πάθημα τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας δὲν εἶνε πολὺ ἐπίζηλον. Ἡ αὐτὴ ἐκτίμησις ἐπεκράτει καὶ περὶ τοῦ ἡμετέρου θρόνου μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ὁθωνος, ἄφθονον δ' εὗρισκον τότε τὴν ἔμπνευσιν οἱ γελοιογράφοι τῶν σατυρικῶν φύλλων τῆς Δύσεως. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἐν τῶν τοιοῦτων φύλλων ἐδημοσίευσεν εἰκόνα παριστώσαν Εὐρωπαῖον πρίγκηπα περιδεῶς ἐξερχόμενον κάτωθεν τῆς κλίνης, ὅπου ἐκρύπτετο, τὴν δὲ σύζυγόν του κραζούσαν αὐτῷ ἀπὸ τῆς θύρας: «Ἐβγα τώρα ἔξω! δὲν εἶνε κίνδυνος, αἱ Ἕλληνες εὐρον βασιλέα!»

Λοιπὸν ὁ κ. Καραβέλωφ εἶνε Ἕλληνας; . . . Οὕτω ἤρχισε νὰ διαδίδηται ἀπὸ τινος ἡ ζηλότυπος ἑλληνικὴ φιλοπατρία ἐννοεῖ νὰ σφετερίζηται πάντας τοὺς ὀπωσδήποτε διαπρέποντας ξένους, ἡ δὲ ἑλληνικὴ ἰθαγένεια ἦτις προσήφθη εἰς τὸν Μέγαν Ναπολέοντα, εἰς τὸν Γούρκου, εἰς τὸν Ἀραβὴν αὐτὸν, προσάπτεται τώρα καὶ εἰς τὸν περιώνυμον τῆς Ἀνατολῆς ταραξίαν. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἐπιβεβούται, ἡ διαγωγὴ ὅμως ἦν ἐτήρησεν ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργὸς πρὸς τὸν ἡγεμόνα του, παρκαίνει ἡμᾶς νὰ πιστεύσωμεν ὅτι καὶ ἂν δὲν εἶνε Ἕλληνας, βεβαιῶς ὅμως τὰ μαθήματα τῆς πολιτικῆς χρηστότητος θὰ τὰ ἐδιδάχθη ἀπὸ κάποιον Ἕλληνα . . . πρωθυπουργόν.

Οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς γηράσκομεν αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενοι, ἀξιοσημείωτον δὲ καὶ παρήγορον εἶνε ὅτι ἀπὸ πέρυσιν ἐποιήσαμεν καταπληκτικὰς προσόδους πρὸς τὴν σύνεσιν. Ἰδοὺ τόσας ἡμέρας τώρα τὸ σκοτεινὸν βουλγαρικὸν ζήτημα κρατεῖ μετέωρον ὅλον τὸν κόσμον, καὶ οὔτε ἐν συλλαλητήριον ἀκόμη εἶδεν ἡ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος! Εἶνε ὅμως ἄλλοι οἱ πρεσβεύοντες ὅτι ἂν διατηρηθῇ αὐτὴ ἡ ἀφασία τοῦ κ. Γενναδίου καὶ Σ² ἐπὶ τινε εἰσέτι χρόνον, ὁ πόλεμος ἔσται ἀφεντος.

Καὶ ἡ Τουρκία τί πράττει εἰς ὅλα αὐτὰ;

Ω! ἡ προσφιλεῖς μας γείτων καταφεύγει, κατὰ τὸ ἀνέκαθεν σύστημα τῆς ὑπερ ἐφαρμόζει ἐν πάσῃ κρίσει περιστάσει, εἰς τὰς ἐγκυκλίους, εἰς τὰς ὁποίας ἐμπεριέχεται λεληθῶς τόσον μεγάλη δόσις ἰλαρότητος. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῆς ἐγκύκλιον π. χ. διεβεβαίω ὅτι ὡς πρὸς τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα σκοπεύει νὰ συμβαδίσῃ μετὰ τῶν λοιπῶν Δυναμίμων.

Τῆ ἀληθείᾳ, ἔπειτα ἀπὸ τούτους κλονισμοῦς, οὓς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑφίσταται ἀλεπαλλήλως τὸ γεγηρακὸς σῶμα τῆς, εἶνε θαῦμα πῶς κατορθοῖ νὰ συμβαδίσῃ μετ' ἄλλων τόσων ἰσχυροτέρων τῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ βαδίσῃ ἀπλῶς, ἔστω καὶ μὲ βακτηρίας!

Ὁ χεῖμαρρος τῶν βουλγαρικῶν παρέσυρεν ὅλα τ' ἄλλα τῆς χρονογραφίας θέματα. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅμως ὅτι καὶ ἡ ἐβδομάς κατὰ τ' ἄλλα ὑπῆρξε σχετικῶς ἀγονος, τὰ ἀξιολογώτερα δὲ κατ' αὐτὴν συμβάντα συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς: Τόσῃν ἔπαρσιν ἠσθάνθησαν τὰ τελωνεῖα διὰ τὰς ἀξιοθηθείσας αὐτῶν προσόδους καὶ τὴν καθημερινὴν σύλληψιν τριῶν κυτίων πυρεῖων καὶ 19 φύλλων σιγαροχάρτου, ὥστε αἱ ἀποθήκαι τοῦ τελωνεῖου Σύρου, πεσοῦσαι μετὰ πατάγου, ἐρόνευσαν ἀρκετοὺς ἀνθρώπους. Οἱ φυλακισμένοι, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν φροντίζει κανεὶς, φροντίζουν οἱ δυστυχεῖς δι' ὅλους καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὴν γενικὴν οικονομικὴν δυσχέρειαν ἀπεφάσισαν νὰ συνδράμωσι τὸν πτωχὸν κόσμον, ἐπαυξάνοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν κυκλοφορούν-

των τραπεζογραμμάτιων· ἀλλ' ἡ ἀρχὴ ἠμπόδισε τὸ φιλόκωπον ἔργον των, συλλαβοῦσα εἰς τὰς ἐν Αἰγίνῃ φυλακὰς καὶ τὰ ἐργαλεῖα τῆς περὶ ἀκράτεια. Οἱ κακοήθεις πυρετοί, μὲ ὄλην τὴν φιλόφροναν ἐπιμονὴν ἣν ἐδείξεν ἡ δημοκρατία μας ὅπως τοὺς διατηρήσῃ εἰς τὴν πρωτεύουσάν, ἀπεφάσισαν νὰ διέλθωσι τὸ θέρος εἰς Ναύπλιον πρὸς μέγιστον τρόμον τῶν Ναυπλιέων. Ἡ κυβέρνησις, μὴ δυναμένη νὰ κηρύξῃ τὴν ἐπιστοκταίαν, δεικνύει τὰς πολεμικὰς διαθέσεις τῆς, ἀποφασίζουσα νὰ ἐκτελεσθῶσι γυμνάσια πυρροβολικοῦ κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον. Εἰς τὴν Μεσόγειον τέλος ἀνεφάνη νέον ἡφαίστειον.

Τὴν τελευταίαν ταύτην εἶδησιν ἀκούσας τις ἀνεφώνησεν ἐν πεποιθήσει:

— Στοιχηματίζω ὅτι καὶ αὐτὸ κάποιος Βούλγαρος τὸ ἤναψε!

— Σχετικῶς δὲ πρὸς τ' ἀνωτέρω γυμνάσια, ἰδοὺ καὶ ἐν ἀνέκδοτον.

Ὁ κ. Πικραδαρμένος συναντᾷ φίλον του καθηγητὴν πεκυθέντα κατὰ τὰς τελευταίας μεταβολὰς καί, θέλων νὰ τὸν παρηγορήσῃ, τῷ λέγει:

— Ἐννοια σου καὶ δὲν ἔμπορεῖ παρὰ νὰ διορισθῆς γρηγορα.

— Ποῦ ἀρὰ γε; ἐρωτᾷ μετ' ἐλπίδος ὁ καθηγητής.

— Μὰ . . . σὲ κανὲν ἀπ' αὐτὰ τὰ γυμνάσια . . . τοῦ πυρροβολικοῦ!

Ἄξις

ΚΗΦΙΣΙΑ

Ἡ παρελθούσα τετάρτη δὲν ὑπῆρξε πλειότερον εὐνοϊκὴ τῆς προπαρελθούσης διὰ τοὺς χορευτὰς, οἵτινες συνέρρευσαν ἀθροῖοι εἰς Κηφισίαν, ἀλλὰ δὲν εὖρον. . χορευτριάς! Ἡ ἀπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ μέχρι τοῦ πλατάνου πλατεῖα ὁδὸς ἦν ὡς πάντοτε σκοτεινὴ, ἀφεθείσα εἰς τὸ ἔλαος τοῦ ἀστερόεντος οὐρανοῦ. Ἀλλὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην οἱ πλειότεροι τῶν ἀστέρων ἔμειναν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ. Οἱ ἐν Κηφισίᾳ δημοτικοὶ ἀρχόντες, ἔχοντες ὑπ' ὄψει καὶ τὰ ἀπροσδόκητα ταῦτα μετεωρολογικὰ, καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἤναπτον ἐνίοτε τοὺς εὐαριθμούς φανούς, μὴ περιμένοντες τὰ πάντα ἐκ τῆς σιδηροδρομικῆς ἐταιρείας.

Ὁ κῆπος τοῦ κ. Μελά ἐπίσης κατασκότεινος! Διὰ μέσου τῶν δένδρων καὶ τοῦ ἐρέθους διακρίνομεν σκιὰς τινὰς περιπλανωμένας καὶ οἶονεὶ ἀποπλανηθείσας! Εἶνε ἄρα ἐκ τῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἐκδρομέων; Εἶνε Κηφισσιῶται; Εἶνε κατάσκοποι; Ὁ κάτωθι διάλογος αὐτῶν θὰ ἀποκαλύψῃ ἡμῖν τὸ μυστήριον.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν πᾶμε καλά!..

— Ὅχι, καλὰ πάμε· ἰδοὺ ἐκεῖ κάτω βλέπω ἕνα φῶς...

— Πλανᾷσαι· εἶναι ἀστρὸς! ἡ Κηφισσία δὲν ἔχει φῶτα...

Τὴν ἀκατανόητον τῶν Κηφισσιωτῶν ἀντιπάθειαν πρὸς τὰ φῶτα ἀνέλαβε νὰ μετριάσῃ ἡ Σιδηροδρομικὴ Ἐταιρεία διοργανίσασα τὴν Παρασκευὴν ἐν τῷ σταθμῷ αὐτῆς φωταψίαν ἐκ λυχνιῶν πολυχρώμων. Ἀλλὰ πρὸ ταύτης ὡς προεισχυογῆν εἴπωμέν τινα περὶ τῆς ἐν Ἀμαρουσίῳ πανηγύρεως.

Οἱ Μαρουσιῶται πάντες ἐν πομπῇ καὶ παρτάξει. Κατὰ τὴν περιφορὰν τῆς Παναγίας διακρίνονται καὶ πολλοὶ

τῶν Κηφισσιωτῶν καὶ τινες Ἀθηναῖοι ἐν οἷς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, λαμβάνει δ' οὕτω ἡ πανήγυρις διεθνή ὡς εἰπεῖν χαρακτηριστῆρα. Ἡ μουσικὴ τοῦ Σάιλερ ἔπαιζε καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐφ' ἑρτῆς ἐνθουσιώδη πανηγυρικῶτα.

Τώρα ἐτοιμασθῆτε νὰ εἰσέλθητε εἰς τὴν Κηφισσιὰν φωταγωγημένην. Μακρόθεν ἀκόμη ἐξ ἱκανῆς σιδηροδρομικῆς ἀποστάσεως ἀναφαίνεται ὁ γραφικώτατος λόφος τοῦ Προφήτου Ἡλία. Τὰ ἐξωθεν τοῦ ναοῦ καίόμενα βεγγαλικά καθιστῶσιν αὐτὸν ἀπαρκαμίλλως πανοραμιακόν. Ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τοῦ ναοῦ καίονται βεγγαλικά φῶτα, ἅτινα διὰ μέσου τῶν πολυχρώμων ὑέλων δίδουσι αὐτῷ τὴν εἰκὼνα πυρπολουμένου φρουρίου. Καὶ φέρεται λεληθότως ὁ νοῦς τῶν πανηγυριστῶν εἰς τὸν συνώνυμον ναὸν τῆς Μελοῦνας καὶ τοῦ Γκριτζόβαλη! . . .

Ἡ σκιὰς τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ εἶνε λοιπόν, ὡς εἴπομεν, φωταγωγημένη διὰ λυχνιῶν πολυχρώμων, κάτωθι τῆς ὁποίας οἱ μεθυστικοὶ τῆς ὑπὸ τὸν Σάιλερ μουσικῆς ἤχου μεταβάλλουσιν αὐτὴν εἰς φαντασμαγορικὴν σκηνογραφίαν. Ἐπίσης καθ' ὄλην τὴν γραμμὴν τὴν διήκουσαν ἐπὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, καὶ ἀπὸ φανοῦ εἰς φανόν, αἰωροῦνται πολύχρωμοι λυχνίαι. Ἡ ὄλη ἀποψὶς εἶναι μαγευτικὴ. Διὰ τῆς σειρᾶς ἀφ' ἑτέρου τῶν φώτων ὡς σκοτεινοὶ πελώριοι γίγαντες ἀνορθοῦνται μακρὰν ὁ ἱστορικὸς πλάτανος καὶ ἡ λεύκη, πιστὴ τοῦ βίου του σύντροφος. Κατόπιν ἄλλοι κερμοὶ ὑπερμεγέθων δένδρων ὀλίγω ἀπώτερον, ἐν ἀνωφερείᾳ πάντοτε, ἡ κατάφυτος κοιλάς, καὶ φθάνουσιν οἱ ἀκέρεστοι ὀφθαλμοὶ μέχρι τοῦ Πεντελικοῦ καὶ μέχρι τῆς Πάρνηθος ἀκόμη!

Οἱ πανηγυρισταὶ συρρέουν ὄλονεν εἰς τὴν Κηφισσιάν, αἱ δὲ ἀμαξοστοιχίαι διαδέχονται αἱ μὲν τὰς δέ, πεπληρωμέναι ἐπιβιτῶν. Ἀλλ' ἐκεῖ μακρὰν εἰς τὸν πρὸ μικροῦ γαλήνιον ὀρίζοντα ἀνακύπτει ἐν νεφουρίῳ ὑπερ μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον μεγεθύνεται, ἐξαπλούται, καταλαμβάνει ὄλον τὸν ἕναστρον οὐρανὸν καὶ ἀπειλεῖ νὰ σθέσῃ τὴν φωταψίαν. μετ' αὐτῆς δὲ νὰ ματαιώσῃ τὴν καὶ πανήγυριν. Μάτην τὰ ἱκετευτικὰ ἢ ἐταστικὰ πρὸς τὸν οὐρανὸν τῶν πανηγυριστῶν βλέμματ' αἰ ἐπικλήσεις ὑπὲρ τῆς σταφίδος! Μία ἀστραπὴ ἔλαμψεν, μία βροντὴ σεισίχθων ἐπηκολούθησε, βροχὴ ραγδαιοτάτη πανταχούθεν ἤρχισε πίπτουσα! Αἱ πολύχρωμοι λυχνίαι εἴτε ἐκ συμπαθείας πρὸς τοὺς ἀστέρας, εἴτε ἐξ ἀντιπαθείας πρὸς τὴν βροχὴν, ἤρξαντο σθεννύμεναι, οἱ μουσικοὶ ἤχοι ἐξέπνευσαν καὶ οἱ πανηγυρισταὶ ἐτραπήσαν εἰς ἄτακτον σιδηροδρομικὴν φυγὴν.

GRAIN

ΦΑΛΗΡΙΚΑ

Ὁ στεναγμὸς τῆς

Ὅταν σιμά μου κάθεσαι νὰ μὴν ἀναστενάξῃς!
Ἡ γαλαζένια θάλασσα, ποῦ τὴν συγχορευτὰς εἶς,
δὲν γίνεταί περὶ ἄγρια καὶ τόσῳ δὲν χτυπιέται,
δεῖν τὴν δαίρει ἀγριὸς βορειᾶς κι' ἀνεμοζάλη,
σὰν τὴν καρδιά μου, ποῦ θαρρεῖς σιμά σου ἀποκοιμιέται,
τὴν ἄρα ὁποῦ στεναγμὸ τὸ στήθος σου θὰ βγάλῃ!..

Ἡ ὄνομά τῆς

Στὴ χαυδεμένη ἀμμουδιὰ χαράζω τ' ὄνομά σου
καὶ τὸ φεγγάρι τ' οὐρανοῦ θαρρεῖς πῶς τ' ἀργυρώσει!..
Μὰ τὴν τρελλόε, λησμόνησα πῶς κάθομαι σιμά σου
κι' εἶναι τὸ φῶς σου ἀργυρὸ, ὁποῦ τὸ στεφανώνει.

Ἡ φωνή